

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414010474.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. F., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, c/ ods. 2 písm.d/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2016, o odvolaní obžalovaného H. F. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/41/2014, zo dňa 17.02.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/41/2014 zo dňa 17.02.2016 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného H. F., nar. XX.XX.XXXX v B. X. P., bytom P.
B. č. XXX, nezamestnaný,

podľa § 208 ods. 2 Tr.zák., účinného do 31.12.2015, s použitím § 38 ods. 2, 7 Tr.zák., § 37 písm. h, m Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm.d/ Tr.zák. a § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaraduje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2. Tr.zák. zároveň súd zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/115/2013 z 18.07.2013, právoplatného 18.09.2013 a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/4/2015 z 09.12.2015, právoplatného dňa 09.12.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok o uložení ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia zostáva nezmenený.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp.zn. 3T/41/2014 zo dna 17.02.2016, bol obž. H. F. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, písm.c/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm .b/ Tr.zák., pretože od presne nezistenej doby roku 2007 až do dňa 12.04.2013 v rodinnom dome číslo XXX v obci P. B., okres B. X. P., ako aj v priestoroch k nemu patriacich, svojmu synovi mladistvému J.K., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom P. B. č. XXX, okres B. X. P., ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 8P 109/07 zo dňa 09.10. 2007, právoplatným dňa 14.11.2007, neustále vulgárne nadával, bezdôvodne na neho kričal, vysmieval sa z jeho sexuálnej orientácie, pričom aj často fyzicky napádal a to tak, že ho udieral päťami a dlaňami rúk do oblasti hlavy, hlavne tváre, ako aj na iné časti tela, kopal ho nohami do celého tela, zdrapil ho a hodil o stenu, búchal mu hlavu o roh vane, svojou hlavou ho udieral do jeho hlavy, čím mu spôsobil povrchové zranenia nevyžadujúce si lekárske ošetrenie, ďalej mu od začiatku roka 2013 až do 12.04.2013 prikazoval, aby išiel od ľudí bývajúcich v obci Horná Žďaňa pýtať peniaze a jedlo, ktoré mu mal následne priniesť a odovzdať, pričom týmto svojim konaním vyvolával počas tohto obdobia u mladistvého J. K. obavu o jeho život a zdravie. Za toto konanie súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. okresný súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/115/2013 zo dňa 18.07.2013 a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/4/2015 >zo dňa 09.12.2015, právoplatným dňa 09.12.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne prvostupňový súd obžalovanému uložil aj ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne zdôvodnil. Podstatou odvolania obžalovaného bolo jeho vyhlásenie, že sa necíti byť vinným zo spáchania uvedeného zločinu, nikdy nekonal tak, aby naplnil skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa uvedeného ustanovenia Tr.zákona. Je pravdou, že už bol vo výkone trestu odňatia slobody a v čase, keď sa vracal z posledného výkonu trestu odňatia slobody, našiel svoje deti skoro na ulici, ich matka vycestovala do Anglicka, kde sa zdržuje aj v súčasnej dobe. O deti sa nemal kto starať, bojoval za to, aby ostali spolu, nemohol dovoliť, aby deti vynechávali školskú dochádzku, neplnili si svoje povinnosti a nezapájali sa do života rodiny. Ich matka sa o nich absolútne nezaujímal. Počas celej tejto doby neposielala na ne výživné a ani iným vhodným spôsobom sa neprejavila ako matka voči svojim deťom. V tejto situácii, ktorá bola veľmi ťažká, zabezpečil, aby deti chodili do školy čisté a upravené, aby mali desiatu, aby nevynechávali vyučovací proces a rešpektovali príkazy učiteľov. Obžalovaný sa o svoje deti zaujímal, chodil na rodičovské združenia, radil sa s učiteľmi, keď bol problém, snažil sa to riešiť. Nechcel mať z detí zlodejov, ktorí chodia po dedine a kradnú, je pravdou, že je čestnejšie prísť za niekým a poprosiť ho o pomoc ako človeka okradnúť o jeho majetok a peniaze, prípadne iným nekalým spôsobom získať výhodu pre seba a svoju rodinu. Takéto konanie obžalovaného potvrdili aj učители a riaditeľka školy. Pokiaľ bolo potrebné zjednať nápravu alebo riešiť nejaký problém, mohli sa s určitosťou spoľahnúť, že príde do školy a bude sa podieľať na riešení situácie. Na všetko toto bol sám, pomáhala mu jeho matka a to pri praní, žehlení a pokiaľ bolo nutné, aj pri varení počas jeho neprítomnosti, keď bol v práci.

Najväčším problémom pre obžalovaného bola situácia, ktorá vznikla v dôsledku sexuálnej orientácie jeho syna, ktorý napriek snahe to ovplyvniť, sa prejavoval navonok veľmi nevhodne a k okoliu sa správal vyzývavo, dávajúc na vedomie svoju sexuálnu orientáciu. Ťažko to znášal, snažil sa mu vysvetliť, že takýmto spôsobom svoju orientáciu nemôže prezentovať navonok, že ľudia ho odsúdia, budú ho ponižovať, bude mať problémy v živote, nič však nepomáhalo a títo sa provokatívnym spôsobom správali voči nemu. Situácia sa ďalej zhoršila v dôsledku toho, že mladistvý syn ho začal obviňovať, že matka vlastne odišla do Anglicka kvôli nemu, že sa nemôže vrátiť späť kvôli nemu, čo obžalovaného značne znervózňovalo. Ďalej obžalovaný priznal, že odmietol dávať peniaze mladistvému synovi a to z toho dôvodu, že za tieto si kupoval šminky, čo sa jemu ako otcovi proti vilo, ale nikdy neodmietol tomuto sa dať najesť, alebo vyspať sa v ich dome. Mladistvý syn však zistil, že pokiaľ získa ľútosť okolia a verejnú mienku na svoju stranu, získa peniaze, ktoré mu dávali staré tetky, lebo sa nemal ako dostať do školy, lebo nemal na autobus a pod., hoci ostatné deti mali. Obžalovaný ďalej nepoprel, že povedal synovi, že je buzerant, nevie, ako sa inak hovorí, ale nikdy sa mu touto nadávkou nevyhrážal, veď takto mu údajne hovorili aj deti v škole. Za svojho syna sa hanbil, keď sa maľoval ako žena a takýto sa ukazoval na verejnosti. Veľmi sa trápil kvôli tomuto už len z toho dôvodu, že si nevedel vysvetliť príčinu takéhoto stavu, nikoho však jeho pocity nezaujímal a každý hovoril len o utrpení syna, ktorý sa musel cítiť trápne, lebo obžalovaný použil výrazy, ktoré na neho bežne na ulici vykrikovali ľudia alebo staršie deti. Keby

svojho mladistvého syna tak nenávidel a vylučoval by možnosť žiť s ním pod jednou strechou, tak by predsa neposlal vlastnú matku za ním do ústavu do Banskej Bystrice, aby prišiel aspoň na sviatky domov a aby tieto prežil spolu so svojimi súrodencami.

Spôsob života obžalovaného a samotné jeho konanie ako i starostlivosť o deti bolo hodnotené jednotlivými svedkami, okrem sviečkových báb z kostola, ktoré vlastne reprodukovali len to, čo počuli a nevideli a neprežili ani jednu skutočnosť. V dedine ho nikto nepovažoval za človeka, ktorý by týral svoje deti, nedal im jesť, prípadne tieto posielal žobrať po dedine. V celom konaní pred súdom nebolo jediného svedka, ktorý by potvrdil, že toto týranie videl. Nebolo jediného človeka, ktorý by bol videl útok z jeho strany voči poškodenému alebo že by sa vyhrážal, prípadne útočil voči nemu. Práve naopak, svedkovia potvrdili to, že pokiaľ bolo treba, vždy sa dostavil do školy a riešil situáciu detí, spolupracoval s učiteľmi a robil preto všetko, aby fungovali riadne a aby si deti plnili svoje povinnosti v škole. Toto bolo preukázané výpoveďami učiteľiek, alebo osobami, ktoré o tom mali vedomosť. Podľa obžalovaného nebolo správne, keď prvostupňový súd zobral za preukázané reči, ktoré okolo syna a neho viedli dedinské baby. Syn totiž všetko robil cieľavedome preto, aby nakoniec mohol vycestovať za svojou matkou, čo sa aj vlastne stalo. Motiváciou konania syna teda bolo zbaviť sa otca a vytvoriť nové podmienky pre prípadné vrátenie sa matky späť na Slovensko. V závere odvolania obžalovaný vyhlásil, že nežiada o ľútosť, ale žiada o spravodlivé posúdenie celej veci, 9 rokov sa staral o deti sám, boli to tri deti, snažil sa ich zabezpečiť po všetkých stránkach, ich matka im neposlala ani korunu na výživu a za tohto stavu má ísť sedieť na 7 rokov do väzenia, pričom sám nevie, prečo, keď skutočne nekonal tak, aby ublížil, čo i len jednému z nich. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie aj prokurátorka a to v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Podstatou odvolania prokurátorky bolo konštatovanie, že aj keď okresný súd správne zistil skutkový stav veci vo výroku o vine, tento zodpovedá výsledkom dokazovania, nestotožňuje sa však s výrokom o treste, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby aj za použitia ust. § 38 ods. 7 Tr.zák. Tento trest je podľa prokurátorky neprimerane nízky a to vzhľadom na osobu páchatela s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, možnosť jeho nápravy a hlavne na okolnosti prípadu.

K osobe obžalovaného prokurátorka konštatovala, že bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný a bol aj viackrát priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm.d/ zák. Č. 372/1990 Zb. a to z toho dôvodu, že pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol iné osoby, pričom sa jednalo aj o jeho rodinných príslušníkov. Z popísaného skutku sa obžalovaný dopúšťal voči svojmu synovi poškodenému od presne nezistenej doby r. 2007 až do dňa 12.04.2013, teda po dlhší čas, pričom sám poškodený už nevládal znášať agresívne a ponižujúce správanie sa obžalovaného voči nemu počas tejto doby sa bál o svoj život, čo oznámil dňa 20.02.2013 Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom. Ďalej prokurátorka poukázala na znalecký posudok č. 13/2013 vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, H.. L. D. a H.. C. L., na svedka poškodeného J.K., pričom poškodeného diagnostikovali incipientný postraumatický stresový syndróm. U svedka totiž boli vyšetrením zistené epizódy opakovaného prežívania traumy, stranenie sa iných a vyhýbanie sa situáciám pripomínajúcim traumy, pričom ako príčinu ustálili agresivitu obvineného voči poškodenému. Znalci odporučili okamžité prerušenie kontaktu poškodeného s obvineným, aby došlo k odzneniu postraumatického stresového syndrómu a nedošlo k rozvoju CAN syndrómu. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo tiež nesporné, že obžalovaný sa správal aj voči ďalším rodinným príslušníkom neprimerane a títo mali z neho strach. Vzhľadom na uvedené prokurátorka má

za to, že uložený trest obžalovanému na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby nebude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, trest podľa nej nesplní účel tak, ako ho má na mysli ust. § 34 Tr.zák. Z týchto dôvodov potom nie je namieste aplikácia ust. § 38 ods. 7 Tr.zák. Preto navrhla krajskému súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ktorý bol uložený obžalovanému, pretože tento trest je neprimerane nízky a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody aj za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. na dolnej hranici zákonom stanovenej zvýšenej trestnej sadzby, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky doručil súdu svoje vyjadrenie obž. H. F. a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z tohto vyjadrenia v podstate vyplynulo, že výpoveď poškodeného o tom, že okrem nadávok a trestov býval hladný, že musel si preto pýtať jedlo od p. Z. a táto mu mala dávať i peniaze do školy na autobus a pod., je absolútne nepravdivá, čo podľa obžalovaného potvrdili všetci svedkovia. Ako otec dával deťom peniaze

na autobus, aby nechodili pešo a za daného stavu sa poškodený nikdy nevyjadril, kde dal peniaze, či si kúpil parochňu, šminky, lak na nechty a pod. a potom peniaze nemal. Obžalovaný ďalej pripustil, že poškodený nechodil do školy aj kvôli tomu, že sa mu vysmievali spolužiaci kvôli jeho sexuálnej orientácii a hovorili o tom, že ho otec potrestal, keď prišiel za ním do školy, kde ho volali. K vykonaným dôkazom obžalovaný poukázal na výpoveď svedkyne Z., ktorá je v rozpore s ostatnými svedeckými výpoveďami a nepreukázala žiadne konanie, ktorého by bola svedkom ani v jednom prípade, okrem modriny, ktorú mal raz poškodený, o pôvode ktorej vedeli aj učitelia. Ďalej hodnotil aj výpoveď svedka E. Y., H. B. Y., G. B., B. F., C. L., H. R., ktorého záverom podľa obžalovaného bol skutkový stav, o ktorý sa opierala pani prokurátorka pri podanom odvolaní a pritom ponechala bez povšimnutia spôsob nakladania s deťmi a odchod matky do Anglicka, neplnením si vyživovacej povinnosti a štvanie detí voči otcovi. Obžalovaný sa o deti postaral, hoci ich nemal zverené, keď ich našiel opustené, nikoho nezaujímalo, z čoho mal živiť tieto deti a či ten, kto má zákonnú vyživovaciu povinnosť, či si ju aj plnil. Obžalovaný keď bolo treba, kvôli deťom robil všetko, staral sa o ne, živil ich, žiaľbohu nemohol im dať všetko, čo mali druhé deti. Preto podľa obžalovaného skutkový stav, ktorý ustálila pani prokurátorka v podanom odvolaní, je pochybný a každá citovaná výpoveď potvrdzuje pochybnosti o pravdivosti tvrdenia poškodeného. Za takýchto okolností požadovať trest 9 rokov a 8 mesiacov je strašné. Nie je vrah, je obyčajný muž a otec, ktorý keď chcel, aby deti neboli hladné, musel sa naučiť variť, keď chcel, aby boli čisté, musel sa naučiť prať a keď chcel, aby si plnili povinnosti v škole, musel na úkor vlastného zamestnania toto opúšťať a riešiť problémy s pedagógmi, ktorí ho prizývali. V závere svojho vyjadrenia obžalovaný poukázal na to, že hneď ako sa dalo, poškodený odišiel do Anglicka, druhý syn tak isto odcestoval do Anglicka, lebo už bol plnoletý, za matkou, ktorá 9 rokov neprispievala na nich ani korunou.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a uviedol, že obžalovanému bol uložený neprimerane mierny trest, v tejto súvislosti zastával názor, že sa nemalo aplikovať ust. § 38 ods. 7 Tr.zák., z uvedeného dôvodu navrhol zrušiť v rozsudku výrok o treste a obžalovanému uložiť súhrnný trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného toto požiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa tiež pridržiaval písomných dôvodov ich odvolania a do pozornosti dal, že obžalovaný to v živote nemal ľahké, keď sa vrátil z výkonom trestu, našiel deti samé doma, matka odišla do Anglicka. Je pravdou, že mal výhrady voči sexuálnej orientácii syna, nikdy ho nebil a nevyhrážal sa mu. S touto situáciou sa ťažko vysporiadával, pokiaľ ide o jeho správanie, boli vypočutí svedkovia učitelia, ktorí potvrdili, že obžalovaný sa staral o deti a riešil problémy s učiteľmi, aby si jeho deti plnili svoje povinnosti. Tak isto bolo pravdou, že hodnotenie osoby obžalovaného nie je veľmi lichotivé, ale vo vzťahu k jeho deťom sa snažil správať starostlivo. Sám poškodený z Anglicka v liste napísal, že celú situáciu vnímal hystericky, preto navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, keďže krajský súd mal splnené podmienky na konanie v jeho neprítomnosti, vykonal verejné zasadnutie bez účasti obžalovaného.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obž. H. F. je čiastočne dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu. Odvolací súd v tomto smere zistil, že napriek tomu, že obžalovaný sa považoval za nevinného zo spáchania skutku ho usvedčovali najmä výpovede poškodeného E. F., svedka E. F., ktorí potvrdili, že otec (obžalovaný) sa voči poškodenému správal agresívne, fyzicky ho napádal, bil, ponižoval pre jeho sexuálnu orientáciu, ktorú poškodený netajil a navonok ju prejavoval, s čím sa obžalovaný nevedel vyrovať. Výpoveďami týchto svedkov zodpovedali aj znalecké posudky vypracované na osobu poškodeného a obžalovaného, z ktorých záverov aj krajský súd nemal pochybnosti o vierohodnosti výpovedí poškodeného, u ktorého súdni znalci nezistili výrazné sklony ku skresľovaniu výpovedí ani sklony ku konfabuláciám. Jeho schopnosť vypovedať bola plne zachovaná, ako aj jeho schopnosť zapamätať si a reprodukovať prežitý dej. U poškodeného bol diagnostikovaný incipientný postraumatický stresový syndróm. Jeho príčinou bola agresivita otca. znalci u neho nediagnostikovali prítomnosť CAN syndrómu (teda prítomnosť sebaobviňovania, popierania viny agresora, ani popieranie zneužívania, týrania).

Naproti tomu u obžalovaného zo záverov znaleckého posudku H. L. D. bolo preukázané jeho agresívne správanie a to najmä v situáciách zvýšeného napätia. Pod vplyvom návykových látok sa toto agresívne správanie u obžalovaného môže prejavovať v otvorenej forme. Navyše zo záverov znalca H. U. L. z odboru psychológia vyplynulo okrem iného, že u neho boli zistené sklony účelovo podávať informácie vo svoj prospech, má zníženú schopnosť zapamätať si prežitú udalosť, ako aj pravdepodobne zamlčovanie

dôležitých skutočností. Podľa záverov súdneho znalca MUDr. Jána Konôpku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria, obžalovaný netrpí žiadnou závažnou duševnou poruchou, je však závislý na opiátoch. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný.

Výpoveď poškodeného nepriamo potvrdili aj svedkovia Tereza Z., H. H. P., B. Y., C. L. a H. Z. F., ktorí síce nežili spolu s obžalovaným a poškodeným, ale potvrdili, že sa im poškodený sťažoval na agresívne správanie obžalovaného a nepriaznivé sociálne pomery. V neposlednom rade prvostupňový súd správne vyhodnotil výpovede L. F., H. R., J. Y. a B. F. ako účelové, ktoré mali za cieľ pomôcť sa obžalovanému zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum. Ide totiž o blízke osoby obžalovaného, pričom svedkyňa J. Y. v liste adresovanom poškodenému v čase, keď sa nachádzal v ústavnej starostlivosti uviedla, že „boli nútení vypovedať proti nemu, lebo sa báli obžalovaného“. Túto skutočnosť prvostupňový súd správne vyhodnotil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom na dôkaznú situáciu aj krajský súd dospel k záveru o vine obžalovaného tak, ako ju ustálil okresný súd, teda že uznal obžalovaného vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, c/, ods. 2 písm.d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák. V tomto smere okresný súd svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil, s ktorým sa odvolací súd stotožnil a preto v podrobnostiach naň poukazuje.

V tejto súvislosti potom krajský súd musel obhajobu obžalovaného vyhodnotiť ako účelovú vzhľadom na dôkaznú situáciu. Na druhej strane tvrdenia obžalovaného, že matka detí neprispievala na ich výživu, že odišla do Anglicka a deti nechala doma, aj keď sú pravdivé, na trestnú zodpovednosť obžalovaného nemali podstatný vplyv.

Na druhej strane krajský súd sa nestotožnil s uloženým súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne, ktorý obžalovanému uložil okresný súd. Na rozdiel od neho odvolací súd pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomeroch a okolnosti prípadu dospel k inému záveru, ako prvostupňový súd. Navyše v čase rozhodovania mal krajský súd k dispozícii list poškodeného E. F. zaslaný z Anglicka, kde sa v súčasnosti menovaný nachádza. Z listu vyplynulo, že dnes ako 19-ročný sa na prežitie udalosti pozerá inak, že v tom čase to bral trochu hystericky, ale to, čo vypovedal, je pravdou. Stretol sa s otcom a vie, že sa zmenil, majú lepší vzťah a vidí v ňom iného človeka, ako predtým. V podstate je možné uviesť, že tvrdenia poškodeného svedčia v prospech obžalovaného a že konanie obžalovaného nezanechalo na poškodenom trvalé následky alebo závažné následky tak, ako to prezentovala počas trestného konania obžaloba. Tieto skutočnosti potom krajský súd pričítal v prospech obžalovaného pri ukladaní trestu. Krajský súd preto zrušil výrok o treste odňatia slobody v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou prokurátora, že uložený trest prvostupňovým súdom bol neprimerane nízky a to vzhľadom na okolnosti prípadu. Odvolací súd na rozdiel od prokurátora je toho názoru, že takto uložený trest obžalovanému splní svoj účel v zmysle ust. § 34 Tr.zák., z uvedeného dôvodu odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol. Pre úplnosť je potrebné dodať, že výrok o uloženom ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení v napadnutom rozsudku zostal nezmenený.

Z uvedeného dôvodu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.